

**Průmyslové hořlavé prachy. Metody zkoušení
STANOVENÍ NEJNIŽŠÍ TEPLoty VZNÍCENÍ
ROZVÍŘENÉHO PRACHU**

ČSN 01 5140 část 4

JK -

Nezobrazitelný cizojazyčný text!

Combustible dusts. Methods of testing. Determination of the lowest ignition limit of airborne dust

Tato norma platí pro stanovení nejnižší teploty vznícení rozvířeného prachu $t_{\min}^r$ ve °C.

Při zkoušce se musí dodržet všechna ustanovení části 1 ČSN 01 5140

Účel zkoušky

1. Nejnižší teplota vznícení rozvířeného prachu se používá pro stanovení nejvyšší provozní teploty prostředí v technologických zařízeních, ve kterých se vyskytuje materiál pouze v rozvířeném stavu. Posuzuje se podle ní bezpečnost zařízení a provozoven. Jako doplňkové veličiny se používá k posouzení iniciovatelnosti disperzní směsi.

Podstata zkoušky

2. Vzorek prachu se rozvíří v peci předem vyhřáté na určenou teplotu a zaznamenává se čas jeho vznícení. V horké zóně pece se po rozvíření musí vytvořit koncentrace blízka optimální.

Zkušební zařízení

3. Na zkoušku je třeba:

Elektricky vyhřívaná vertikální pec o vnitřním průměru nejméně 50 mm, ve spodní části otevřená.

Termočlánek do 1000 °C (např. Pt-PtRh) umístěný v místě rozvířování vzorku prachu.

Měřicí přístroj (např. milivoltmetr vyznačený ve °C pro termočlánek Pt-PtRh).

Čidlo ke spouštění časoměrného zařízení na počátku rozvířování vzorku prachu (např. indukční spínač).

Čidlo reagující na světelné záření (např. fotoodpor).

Regulátor příkonu pece (např. autotransformátor). Teplota pece musí být regulovatelná do 1000 °C.

Zařízení k čištění pece a odtahu zplodin.

Rozvířovací zařízení se zdrojem stlačeného vzduchu.

Časoměrné zařízení (např. počítač impulzů).

Účinnost od:
1.7.1986

24254

-- Vynechaný text --